

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010149
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3620010149.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému N. A. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 27. januára 2021 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 25. novembra 2020, sp.zn.1T/53/2020, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. sa z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. sa obžalovaný N. A., nar.XX.XX.XXXX v D., trvale bytom G. D., t. č. v ÚVV llava o d s u d z u j e podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd z r u š u j e výrok o súhrnnom treste uložený obžalovanému N. A. trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k.2T/99/2019-96 zo dňa 30.03.2020, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému N. A. dňa 27.10.2020 a súčasne z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č.k.5T/79/2019-179 zo dňa 10.10.2019, právoplatným dňa 29.01.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 25. novembra 2020, sp.zn.1T/53/2020 bol obžalovaný N. A. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného zo skutku v bode 1 napadnutého rozsudku zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 12 Tr. zák. a zo skutku v bode 2 napadnutého rozsudku z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. g/, písm. j/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 9, ods. 12 Tr. zák. a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaný počas toho, ako býval v spoločnej domácnosti s družkou K. T. a jej deťmi, maloletou A.H. nar. XX.XX.XXXX, maloletou S.H., nar. XX.XX.XXXX a maloletou V.H., nar. XX.XX.XXXX, v byte v bytovom dome na ulici U. XXX/XX v D., od presne nezisteného obdobia mesiaca jún 2016 do 26.03.2018 takmer každý deň počas dňa nútil

- poškodenú maloletú A.H., nar.XX.XX.XXXX k tomu, aby spolu so svojimi sestrami kľáčala v kúte izby alebo stála otočená tvárou ku stene s predpaženými rukami, kedy nemohla ísť na WC, ani sa napiť a v prípade, že sa otočila alebo zložila dolu ruky, ju udrel rukou po tvári, v presne nezistený deň ju v počte najmenej päťkrát udrel pášťou do oblasti chrbta, čím jej spôsobil hematómy, opakovane ju bítaval varechou alebo opaskom po rôznych častiach tela, opakovane ju bil drevenou rúčkou z metly po zadku, udieral ju rukami po nohách a hlave, čím svojim správaním nepriaznivo ovplyvňoval jej každodenný život, vystavoval ju k heteroagresivite, čo viedlo k tomu, že maloletá A.H. má s osobou obžalovaného spojené rôzne nepríjemné, bolestivé spomienky, vyvolával v nej strach a obavy, čo malo za následok, že sa u poškodenej mal. A.H., nar.XX.XX.XXXX rozvinul syndróm týraného, zneužívaného a zanedbaného dieťaťa a maloletá A.H. vykazuje zmiešané poruchy správania a emočné poruchy,

- poškodenú maloletú S.H., nar. XX.XX.XXXX k tomu, aby spolu so svojimi sestrami kľáčala v kúte izby alebo stála otočená tvárou ku stene s predpaženými rukami, kedy nemohla ísť na WC, ani sa napiť a v prípade, že sa otočila alebo zložila dolu ruky, ju udrel rukou po tvári, v presne nezistený deň ju chytil za ruku a nohu, hodil ju na zem, kam dopadla dolu tvárou, následkom čoho jej tiekla krv z oblasti nosa, ktorú jej sám potom utrel do trička, opakovane ju bítaval varechou alebo opaskom po rôznych častiach tela, bil ju drevenou rúčkou z metly po zadku, udieral ju rukami po nohách a hlave, čím svojim správaním nepriaznivo ovplyvňoval jej každodenný život, kedy bola vystavovaná k heteroagresivite, čo malo za následok, že sa u poškodenej mal. S.H., nar. XX.XX.XXXX rozvinul syndróm týraného, zneužívaného a zanedbaného dieťaťa, kedy maloletá traumatizujúce zážitky vytesňuje z vedomia,

- poškodenú maloletú V.H., nar.XX.XX.XXXX k tomu, aby spolu so svojimi sestrami kľáčala v kúte izby alebo stála otočená tvárou ku stene s predpaženými rukami, kedy nemohla ísť na WC, ani sa napiť a v prípade, že sa otočila alebo zložila dolu ruky, ju udrel rukou po tvári, v presne nezistený deň, keď takto kľáčala s predpaženými rukami a jednu z nich dala na krátku dobu dolu z dôvodu toho, že ju už ruka bolela, sotil do nej a potom ju chytil za hlavu a udrel jej ju o dvere, následkom čoho jej z nosa tiekla krv, opakovane ju bítaval varechou alebo opaskom po rôznych častiach tela, bil ju drevenou rúčkou z metly po zadku, udieral ju rukami po nohách a hlave, čím svojim správaním nepriaznivo ovplyvňoval jej každodenný život, kedy bola vystavovaná k heteroagresivite, čo malo za následok, že sa u poškodenej maloletej V.H., nar.XX.XX.XXXX rozvinul syndróm týraného, zneužívaného a zanedbaného dieťaťa a maloletá vykazuje vo svojom správaní a prežívaní Reaktívnu poruchu príchylnosti,

2/ obžalovaný počas toho, ako býval v spoločnej domácnosti s družkou K. T. a jej deťmi, maloletou A.H. nar.XX.XX.XXXX, maloletou S.H., nar. XX.XX.XXXX a maloletou V.H., nar.XX.XX.XXXX, v byte v bytovom dome na ulici U. XXX/XX v D., v presne nezistené dni v období od mesiaca jún 2016 do 26.03.2018 keď matka maloletých detí nebola doma

- maloletej A.H., nar. XX.XX.XXXX minimálne dvakrát prikázal, keď ležal obnažený v posteli, aby k nemu prišla, sadla si na posteľ, chytala do rúk jeho pohlavný úd a držala ho a ukázal jej, ako ho má opakovanými pohybmi ruky stimulovať až pokiaľ jej nepovedal, že má prestať, čo aj poškodená A.H. dvakrát urobila a držala pohlavný úd obžalovaného a rukami ho stimulovala,

- maloletej S.H. nar. XX.XX.XXXX opakovane v presne nestotožnenom počte prikázal, keď ležal obnažený v posteli, aby k nemu prišla, vyzliekla sa od pása dolu, sadla si na jeho obnažené telo, čo aj poškodená S.H. urobila, dotýkal sa jej pošvy, ukázal jej, ako má panvou stimulovať jeho pohlavný úd, tiež jej ukázal, ako mu má opakovanými pohybmi rúk stimulovať pohlavnú úd, pokiaľ jej sám nepovedal, že má prestať, čo aj poškodená S.H. z obavy v presne nestotožnenom počte viackrát urobila, a panvou a rukami obžalovanému stimulovala pohlavný úd,

- maloletej V.H. nar.XX.XX.XXXX opakovane v presne nestotožnenom počte prikázal, keď ležal obnažený v posteli, aby k nemu prišla, vyzliekla sa od pása dolu, sadla si na jeho obnažené telo, pritom ako ležal v posteli sa svojim pohlavným údom a rukou dotýkal jej pošvy, tiež jej ukázal, ako mu má opakovanými pohybmi rúk a panvou stimulovať pohlavný úd, až pokiaľ jej sám nepovedal, že má prestať, čo aj poškodená S.H. z obavy v presne nestotožnenom počte viackrát urobila, a panvou a rukami obžalovanému stimulovala pohlavný úd,

čím obžalovaný za účelom svojho sexuálneho uspokojenia, svojim konaním zneužil nízky vek poškodených maloletých A.H., nar. XX.XX.XXXX, S.H., nar. XX.XX.XXXX a V.H., nar. XX.XX.XXXX, ktorý poznal, ich neskúsenosť, odkázanosť a bezbranosť, z dôvodu toho, že poškodené boli z jeho strany v období od mesiaca jún 2016 do 26.03.2018 opakovane vystavované k heteroagresivite, pričom sa jednalo o rôzne fyzické násilie, trestanie a vulgarizmy, ktoré viedli k tomu, že maloleté mali s osobou obžalovaného spojené rôzne nepríjemné, bolestivé spomienky z vyvolávania strachu a obavy, neboli schopné klásť odpor jeho sexuálnym požiadavkám, následkom čoho sa u poškodených maloletých A.H.,

S.H. a V.H., z dôvodu opakovaného sexuálneho zneužívania rozvinul syndróm sexuálne zneužívaného dieťaťa.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný odsúdený podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 66 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne okresný súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o súhrnnom treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k.2T/99/2019-96 zo dňa 30.03.2020, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému dňa 27.10.2020 a súčasne zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č.k.5T/79/2019-179 zo dňa 10.10.2019, právoplatným dňa 29.01.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného a v zákonnej pätnásťdňovej lehote ho napadol odvolaním obžalovaný pre nesprávnosť výroku o treste.

Obžalovaný písomným podaním, ktoré bolo doručené krajskému súdu dňa 26.01.2021 svoje odvolanie voči napadnutému rozsudku zobral výslovným vyhlásením späť v celom rozsahu.

Predseda senátu krajského súdu uznesením zo dňa 26.01.2021, sp.zn.3To/98/2020 podľa § 312 ods. 4 Tr. por. zobral späťvzatie odvolania obžalovaným na vedomie.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že výrok o treste napadnutého rozhodnutia považuje za nezákonný a nesprávny, nakoľko uložený trest je mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, je tiež v rozpore so zásadami ukladania trestov. Nesúhlasí s postupom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o neprihliadnutie k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, pričom v tejto súvislosti sa absolútne nemožno stotožniť s odôvodnením súdu prvého stupňa, že u obžalovaného sa okolnosť spáchania viacerých trestných činov ovplyvňujúca trestnú sadzbu odrazila v použití ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona (asperačná zásada). Uvedený postup by prichádzal do úvahy do rozhodnutia Ústavného súdu SR nálezom PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, ktorým Ústavný súd SR rozhodol, že v § 41 ods. 2 Trestného zákona slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy SR, po tomto rozhodnutí Ústavného súdu SR sa teda pri aplikovaní § 41 ods. 2 Trestného zákona neukladá zvýšený súhrnný trest, pretože dolná hranica trestnej sadzby sa už nezvyšuje, ako pred uvedeným nálezom Ústavného súdu SR, kedy súd ukladal trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby, preto z uvedeného dôvodu bolo potrebné upraviť trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a prihliadnuť i na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Nezákonným neprihliadnutím k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona vznikla situácia, keď súd prvého stupňa neukladal obžalovanému trest odňatia slobody v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona, ale za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, kedy pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol rovnaký, a teda nesprávne závery súdu vo vzťahu k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona mali za následok, že súd v rozpore so zákonom vychádzal z trestnej sadzby 7 rokov až 20 rokov, pričom podľa jeho názoru mal v tomto prípade vychádzať z trestnej sadzby 9 rokov 8 mesiacov až 20 rokov za použitia priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol ani na spôsob spáchania predmetných trestných činov obžalovaným na viacerých chránených osobách, ktoré s ním žili v spoločnej domácnosti, využíjúc ich neskúsenosť a odkázanosť, na dĺžku obdobia páchania týchto trestných činov počas viacerých rokov, na zavinenie obžalovaného a na následok tejto trestnej činnosti na maloletých deťoch, u ktorých sa v dôsledku konania obžalovaného rozvinul syndróm týraného, zneužívaného a zanedbaného dieťaťa, a tiež syndróm sexuálne zneužívaného dieťaťa. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu z hľadiska naplnenia prvku individuálnej prevencie vôbec nezohľadnil doterajší život obžalovaného, ktorý bol pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti 4 x súdne trestaný za trestné činy proti majetku a proti iným právam a slobodám opakovane na nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom zjavne u obžalovaného účel

trestu nebol splnený, keďže po výkone týchto trestov naďalej páchal úmyselnú trestnú činnosť. Z uvedených dôvodov uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale práve naopak. Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Vôbec nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov, ale práve naopak. Takýto trest absolútne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V súlade so zásadami individuálnej a generálnej prevencie a v súlade s účelom trestu bolo preto potrebné na obžalovaného pôsobiť súhrnným trestom odňatia slobody v rámci trestnej sadzby podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona upravenej podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a nie ukladať mu trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby. Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore s požiadavkou spravodlivého potrestania páchatel'ov trestných činov a povinnosťou pôsobiť na upevňovanie zákonitosti, t.j. na dôsledné zachovávanie zákona, aby bola vo vedomí verejnosti upevňovaná viera v spravodlivosť postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní a súdov. Z týchto dôvodov navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/53/2020-593 zo dňa 25.11.2020, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že odsúdi obžalovaného podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného zaradí na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zruší výrok o súhrnnom treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/99/2019- 96 zo dňa 30.03.2020, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému N. A. dňa 27.10.2020 a súčasne zruší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č. k. 5T/79/2019-179 zo dňa 10.10.2019, právoplatným dňa 29.01.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Vo svojom vyjadrení obžalovaný poukázal na to, že súhlasí s postupom súdu pri ukladaní druhu trestu ako aj jeho výšky. Okolnosť spáchania viacerých trestných činov ovplyvňovala trestnú sadzbu sa odrazila v použití ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona (asperačná/zostrojujúca zásada). Podľa obžalovaného pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd správne prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Tie sú taxatívne vymedzené v § 36 TZ a § 37 TZ. Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 3 TZ a zároveň uplatnení § 41 ods. 2 TZ platí, že súd najskôr musí trestnú sadzbu znížiť a až následne asperovať. Uvedené pravidlo je vyslovené v nepublikovanom judikáte NS SR, ktorý je evidovaný pod spisovou značkou Tpj 37/2009-9. Vzťahuje sa nielen na ustanovenie § 38 ods. 3 TZ, ale aj na ods. 4, 5, 6 TZ, § 39 ods. 4 TZ, a to tak ako bolo uvedené na § 41 ods. 2 TZ. V zmysle uvedeného súdneho rozhodnutia (Tpj 37/2009-9) platí, že „Konkrétne rozpätie trestnej sadzby sa určí tak, že najprv sa urobí úprava trestnej sadzby podľa príslušných ustanovení § 38 TZ (poľahčujúce a priťažujúce okolnosti). Následne sa vykoná úprava takto stanovenej trestnej sadzby podľa režimu § 41 ods. 2 TZ (asperačná zásada) a napokon sa určí konkrétne rozpätie trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 TZ (mimoriadne zníženie trestu z dôvodu aplikácie inštitútu dohody o vine a treste).“ Ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Toto ustanovenie sa nepoužije, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2, teda ak sa pri ukladaní trestu aplikuje asperácia. Trest má postihovať iba páchatel'a, a to tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (obžalovaný je otcom 8 detí) aj na túto skutočnosť je preto potrebné pri ukladaní druhu trestu a jeho výšky nesporne prihliadať. Neprimeraná dĺžka trestu odňatia slobody fatálnym spôsobom zasahuje do života nie len obžalovaného ale aj jeho rodiny a detí. Dlhý čas strávený vo výkone trestu nutne musí poznačiť ich vzájomné rodinné vzťahy. Niekoľkoročný výkon trestu odňatia slobody vždy bude mať vplyv na rodinu a najmä deti. V zmysle zásady pre ukladanie trestov, vyjadrenou v § 34 ods. 3 TZ trest má postihovať iba obžalovaného, a to tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Druh trestu a dĺžka uloženého trestu je nesporne vážnym fenoménom ovplyvňujúcim spravodlivosť rozhodnutia. Právo na spravodlivý proces zaručuje čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tomto ustanovení sa okrem iného uvádza, že: „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a

neustranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.“ Súčasťou práva na spravodlivý proces je zároveň právo na spravodlivé rozhodnutie. Samotný pojem „spravodlivé rozhodnutie“ nie je zákonodarcom v zákone definovaný. Rešpektovaním jednotlivých ustanovení trestného práva dôjdeme k záveru, že by malo ísť o rozhodnutie najmä zákonné, objektívne, vecne správne, vydané v primeranom čase a oprávneným orgánom. Obžalovaný je presvedčený, že za spravodlivé rozhodnutie možno považovať len také rozhodnutie, ktoré je vo vzťahu k ukladanému trestu a jeho osobe primerané. V podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky by spravodlivé rozhodnutie súdu malo nesporne reflektovať na základné zásady, stanovenými zákonodarcom v zákone (TZ) pre ukládanie sankcií a teda aj trestov. V predmetnej trestnej veci tak súd postupoval ako aj zákonne rozhodol. Taktiež poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp.zn. Tpj 55/2016 dotknuté podmienky na mimoriadne zníženie trestu analogickým použitím ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 TZ, keď vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) TP k obžalobe, že je vinný a zároveň prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní také vyhlásenie prijal. Súd sa v súlade s platnou právnou úpravou a konštantou judikatúrou predmetný postup pri ukladaní trestu v pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby rozhodol v predmetnej trestnej veci v rámci jeho súdnej právomoci a kompetencie aplikovať. Obžalovaný považuje trest, ktorý mu bol výrokom rozsudku súdu uložený za neprimerane prísny. Súd sa pri ukladaní trestu dôsledne neriadil najmä (i) zásadami pre ukládanie trestov (§ 34 ods. 1, ods. 3 TZ) ako aj existenciou poľahčujúcich okolností (§ 36 TZ). Vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery obžalovaného má použitie trestnej sadzby ustanovenej TZ zo strany súdu neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno obžalovanému uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a úprimne ho oľutoval. Súd prvého stupňa pri ukladaní výšky trestu obžalovanému v zákonom rozsahu nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) TZ, nakoľko je nesporné, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a to konzistentne opakovaním či už v prípravnom konaní ako ja na HP pred súdom úprimne oľutoval. Nie menej významnou skutočnosťou je aj to, že obžalovaný v úvodnej časti hlavného pojednávania pred súdom urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) TP a súd toto vyhlásenie prijal (§ 257 ods. 6, 8 TP) a vyhlásil, že vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a účasti obžalovaného D. na obžalovanej trestnej činnosti. Obžalovaný v priebehu prípravného konania taktiež OČTK popísal okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie zo strany OČTK za vinu a svojim postojom prejavil úprimnú snahu o nápravu. Priznanie obžalovaného sa vzťahovalo na všetky skutkové okolnosti, ktoré sú základom pre právne posúdenie skutku, pre ktorý sa vedie trestné konanie (R 15/2015 bod III.). Napomáhanie obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti OČTK (§ 36 písm. n) TZ) súd prvého stupňa pri ukladaní výšky trestu nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) TZ. Obžalovaný taktiež napomáhal OČTK pri objasňovaní trestanej činnosti v priebehu trestného konania, najmä tým, že v predsúdnej fáze TK OČTK podrobne objasnil svoju trestnú činnosť. Základnou funkciou trestu je represívna funkcia (zabránenie v trestnej činnosti), popri ktorej do popredia vystupuje aj výchovná funkcia tak vo vzťahu k páchatelovi (individuálna prevencia), ako aj jeho prostredníctvom na ostatných občanov - potenciálnych páchatelov (generálna prevencia). Účelom trestu okrem represívnej a výchovnej funkcie je potrebné klásť dôraz na zásadu humanity. Z nej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a. Na základe vyššie uvedených skutočností obžalovaný považuje výrok súdu o treste (o výške trestu), ktorý mu bol neprávoplatne uložený v napadnutom rozsudku za nezákonný a navrhuje, aby mu bol uložený miernejší trest a to súhrnný trest odňatia slobody v trvaní menej ako 66 mesiacov nepodmienečne. Obžalovaný súhlasí s tým, aby bol s poukazom na § 48 ods. 2 písm. b) TZ zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný súhlasí s tým, aby bol zrušený výrok o súhrnnom treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, č. k. 2T/99/2019-696 zo dňa 30.03.2020, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému N. A. dňa 27.10.2020 a súčasne zrušuje výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, č. k. 5T/79/2019-179 zo dňa 10.10.2019, právoplatným dňa 29.01.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Na základe vyššie uvedených skutočností považuje odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu (Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/53/2020 zo dňa 25.11.2020) o (i) o uloženom treste v napadnutom výroku rozsudku spolu s odôvodnením rozsudku (ako ak konanie ktoré tomu predchádzalo) predovšetkým za nesprávny a nezákonný, a navrhuje, aby bolo odvolacím súdom vydané nasledovné rozhodnutie:

Podľa § 208 ods. 3 TZ s použitím § 38 ods. 2 TZ, § 36 písm. l) TZ, § 37 písm. m) TZ, § 41 ods. 2 TZ, § 42 ods. 1 TZ, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 TZ per analogiam na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere menej ako 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) TZ odvolací súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 TZ odvolací súd zrušuje výrok o súhrnnom treste uložený obžalovanému N. A. trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, č. k. 2T/99/2019-696 zo dňa 30.03.2020, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému N. A. dňa 27.10.2020 a súčasne zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému N. A. trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, č. k. 5T/79/2019-179 zo dňa 10.10.2019, právoplatným dňa 29.01.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 319 TP odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sa zamietá.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí krajského súdu v celom rozsahu zotrvala na písomných dôvodoch odvolania prokurátora a navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petitom uvedenom v písomných dôvodoch odvolania prokurátora.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol, pretože napadnutý rozsudok považujú za vecne správny a zákonný.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 27. januára 2021 na podklade podaného odvolania prokurátora pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného (obžalovaný svoje odvolanie proti napadnutému rozsudku zobral späť), preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku o treste, pretože uložený trest obžalovanému okresným súdom v napadnutom rozsudku je uložený v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona a je neprimerane mierny.

Obžalovaný bol uznaný za vinného zo skutku v bode 1 napadnutého rozsudku zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d) Tr. zák., za ktorý je v osobitnej časti Trestného zákona ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 7 rokov a s hornou hranicou vo výmere 15 rokov. Ďalej bol uznaný za vinného zo skutku v bode 2 napadnutého rozsudku z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b) Tr. zák., za ktorý je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 7 rokov a s hornou hranicou vo výmere 12 rokov.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu neprihliadol dôsledne na spôsob spáchania činov a ich následky, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému nesprávne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., pričom pri správnom postupe mal v uvedenej trestnej veci vzhľadnúť dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal súdu pri objasňovaní trestných činov tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijal. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.23To/70/2015, sp.zn.23To/22/2016 ako i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016, a taktiež na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č.44.

Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák., odvolací súd rovnako ako okresný súd zistil, že pokiaľ ide o priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, tak na túto okolnosť v predmetnej trestnej veci nemožno prihliadnúť, nakoľko súd ukladal obžalovanému trest aj s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., tzv. asperačnej (zostrujúcej) zásady, pričom jej priznaním by došlo k dvojitému pripočítaniu tej istej okolnosti v neprospech obžalovaného, čo nie je v Trestnom práve prípustné. Odvolací súd vzhľadol v tejto trestnej veci iba jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Odvolací súd žiadne iné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v predmetnej trestnej veci nevzhliadol.

Odvolací súd vzhľadom na povahu, spôsob vykonania predmetných trestných činov a vzhľadom na osobu obžalovaného dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom je trestom neprímerane miernym, ktorý dostatočne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a nemôže splniť účel predpokladaný v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., t. j. zabezpečiť dôslednú ochranu spoločnosti pred páchatel'om zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov.

Je potrebné v tejto súvislosti zdôrazniť, že v inkriminovanom čase (v období takmer 22 mesiacov) išlo zo strany obžalovaného o značný počet útokov na tri maloleté dievčatá, a to na poškodenú maloletú A.H., ktorá mala v tom čase 8 rokov, na poškodenú maloletú S.H., ktorá mala v čase skutkov 6 rokov a na poškodenú maloletú V.H., ktorá mala v čase skutkov len 5 rokov. Znalci pritom pri poškodenej maloletej A.H. konštatovali, že následkom trestnej činnosti obžalovaného sa u nej rozvinul syndróm týraného, zneužívaného a zanedbaného dieťaťa a maloletá A.H. vykazuje zmiešané poruchy správania a emočné poruchy. Ďalej znalci u poškodenej maloletej S.H. konštatovali, že na základe protiprávneho správania obžalovaného voči maloletej poškodenej S.H. sa u nej rozvinul syndróm týraného, zneužívaného a zanedbateľného dieťaťa, kedy maloletá traumatizujúce zážitky vytesňuje z vedomia a u poškodenej maloletej V.H. sa rozvinul syndróm týraného, zneužívaného a zanedbaného dieťaťa a maloletá vykazuje vo svojom správaní a prežívaní Reaktívnu poruchu príchylnosti. Pokiaľ ide o okolnosti prípadu vo vzťahu ku skutku v bode 2 týkajúceho sa pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., tak následkom trestnej činnosti obžalovaného sa podľa záverov znalcov u poškodených maloletých A.H., S.H. a V.H. z dôvodu opakovaného sexuálneho zneužívania rozvinul syndróm sexuálne zneužívaného dieťaťa (u všetkých troch maloletých poškodených). Odvolací súd dodáva, že predmetná trestná činnosť obžalovaného voči maloletým poškodeným dievčatám a s ním spojené následky zanechali u maloletých poškodených A.H., S.H. a V.H. významné negatívne stopy v ich psychickom, fyzickom, sexuálnom a mravnom vývoji, ktoré na veľmi dlhé obdobie (v niektorých prípadoch aj na celý život) výrazným spôsobom zasiahne kvalitu ich ďalšieho života. Obžalovaný namiesto toho, aby bol vzorom v napredovaní maloletých poškodených dievčat, ktoré boli na jeho starostlivosť odkázané, v danom prípade zneužil a probovaným spôsobom svoje postavenie a predmetné trestné činy spáchal na najzraniteľnejších osobách.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému nesprávne mimoriadne znížil trest (dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného vo výmere 7 rokov- § 208 ods. 3 Tr. zák.) pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v

Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č.44. Uvedené stanovisko vyplývajú z právnej vety č. 4 umožňuje súdu (nejde však o zákonný nárok) podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analógiám mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3 v prípade, ak obžalovaný urobí na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a okresný súd jeho vyhlásenie o vine v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. prijme, pričom obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd na rozdiel od okresného súdu po zhodnotení rozhodných skutočností na uloženie druhu a výmery trestu obžalovanému dospel k záveru, že zníženie trestu obžalovanému v predmetnej trestnej veci s použitím mimoriadneho inštitútu pre zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 7 rokov neprichádza do úvahy, pričom uložený trest obžalovanému v napadnutom rozsudku okresného súdu je trestom neprimerane miernym.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu, odvolací súd z odpisu z registra trestov na obžalovaného zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom bolo na neho pôsobené i trestami odňatia slobody spojenými s ich priamym výkonom. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske zo dňa 30.03.2020, sp.zn.2T/99/19 z prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 4 mesiace, ktorý mu bol podmienene odložený s probačným dohľadom v trvaní 3 roky do 16.09.2023. Súčasne mu boli uložené primerané povinnosti a obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, v povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Týmto trestným rozkazom bol zrušený trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 10.10.2019, sp.zn.5T/79/19. Z Centrálnej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na obžalovaného bolo zistené, že obžalovaný sa doteraz dopustil dvoch priestupkov, a to v jednom prípade proti občianskemu spolunažívaniu a v druhom prípade porušil zákaz fajčenia.

Ďalej bolo zo znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, s.r.o. č.39/2020 zo dňa 06.08.2020 zistené, že obžalovaný v čase spáchania skutkov netrpel duševnou chorobou v úzkom slova zmysle. Z psychiatrického hľadiska možno v jeho prípade hovoriť o zmiešanej poruche osobnosti, ktorá má trvalý stav. U obžalovaného boli zistené patologické osobnostné rysy, jeho osobnosť je menej diferencovaná, jednoduchšia, v dimenzii introverzia-extroverzia s posunom v smere extroverzie, egocentrická, s uvoľnenou, racionálne nespoľahlivo zvládanou emotivitou a s evidentnou nezdržanlivosťou. Agresivita obžalovaného je zvýraznená, s možnými prejavmi fyzickej agresie ako reakcie aj na menej významné podnety. Obžalovaný netrpí sexuálnou deviáciou. Zo sexuologického hľadiska sa u obžalovaného jedná o jedinca s nezrelou psychosexualitou, zníženou stabilitou v preferencii sexuálnych objektov. Jeho abnormná osobnostná štruktúra sa premieta aj do jeho intímnej oblasti a sexuality, súčasťou jeho temperamentu sa javí aj sklon k necitlivej a povrchnej interakcii. Obžalovaný v čase spáchania skutkov mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a mohol ovládať svoje konanie. Pobyť obžalovaného na slobode nie je z psychiatricko-sexuologického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť a ústav u neho nenavrhol uloženie ochranného opatrenia.

Odvolací súd rovnako ako okresný súd (v tomto smere sú zistenia okresného súdu správne) zistil, že skutky, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu v tejto trestnej veci sú v súbehu s inými trestnými činmi obžalovaného, a to v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn.5T/79/2019 a trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp.zn.2T/99/2019, nakoľko sa ich obžalovaný dopustil pred vyhlásením (pri trestnom rozkaze nastávajú účinky vyhlásenia rozsudku doručeným trestného rozkazu obžalovanému do vlastných rúk) z nich prvého odsudzujúceho rozhodnutia, a to trestného rozkazu Okresného súdu Nitra zo dňa 10.10.2019, sp.zn.5T/79/2019, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 20.01.2020 a nadobudol právoplatnosť dňa 29.01.2020. Z uvedeného dôvodu prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu za všetky tieto trestné činy, a to za štyri trestné činy (dva prečiny a dva zločiny), pričom najprísnejšie trestný z nich je zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s dolnou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov a s hornou hranicou vo výmere 15 rokov. Odvolací súd pri prevahe poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcimi v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby vo výmere 15 rokov o 1/3 na 12 rokov 4 mesiace (výpočet: 15 rokov - 7 rokov = 8 rokov; 1/3 z 8 rokov = 2 roky a 8 mesiacov; 15 rokov - 2 roky 8 mesiacov = 12 rokov 4 mesiace). Odvolací súd následne použil ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. (zostrojujúce ustanovenie), pričom aj po náleze

Ústavného súdu Slovenskej republiky č.428/2012Z.z. stále v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. platí, že ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprisrnejšieho trestného o jednu tretinu. Odvolací súd zvýšil upravenú hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3 na 16 rokov 5 mesiacov 10 dní (výpočet: 1/3 z 12 rokov 4 mesiacov = 4 roky 1 mesiac 10 dní; 12 rokov 4 mesiace + 4 roky 1 mesiac 10 dní = 16 rokov 5 mesiacov 10 dní). Odvolací súd ukladal obžalovanému trest v zákonom upravenej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 7 rokov a hornou hranicou vo výmere 16 rokov 5 mesiacov a 10 dní). V danom prípade odvolací súd okrem ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. aplikoval aj ustanovenie § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (ukladanie súhrnného trestu), keďže ako bolo vyššie uvedené obžalovaný predmetnú trestnú činnosť spáchal skôr, ako bol doručený obžalovanému trestný rozkaz Okresného súdu Partizánske zo dňa 30.03.2020, sp.zn.2T/99/2019 (právoplatnosť vo vzťahu k obžalovanému nadobudol dňa 27.10.2020) a trestný rozkaz Okresného súdu Nitra zo dňa 10.10.2019, sp.zn.5T/79/2019 (právoplatnosť nadobudol dňa 29.01.2020), preto prichádzal do úvahy postup podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., t. j. uloženie súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Odvolací súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 10.10.2019, sp.zn.5T/79/2019 (právoplatným dňa 29.01.2020) uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený a určená skúšobná doba v trvaní 3 roky. Ďalej odvolací súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske zo dňa 30.03.2020, sp.zn.2T/99/2019 (právoplatným vo vzťahu k obžalovanému dňa 27.10.2020) bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 36 mesiacov za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosti spočívajúcej v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, prípadne sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie. Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 10.10.2019, č.k.5T/79/2019-179, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozsudkom rozhodol tak, že obžalovanému uložil podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Takto uložený súhrnný nepodmienený trest podľa záverov odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanovených pre ich uloženie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcich z ich povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Súčasne odvolací súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o súhrnnom treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, č.k.2T/99/2019-96 zo dňa 30.03.2020, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému dňa 27.10.2020 a výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, č.k.5T/79/2019-179 zo dňa 10.10.2019, právoplatným dňa 29.01.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.